

Versiune anonimată

Traducere

C-783/19 - 1

Cauza C-783/19

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

22 octombrie 2019

Instanța de trimitere:

Audiencia Provincial de Barcelona (Spania)

Data deciziei de trimitere:

4 octombrie 2019

Apelant:

Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Intimat:

GB

Sección n.º 15 de la Audiencia Provincial de Barcelona. Civil [Secția civilă nr. 15 din cadrul Curții Provinciale din Barcelona]

[*omissis*] Apel [*omissis*]

Materia: Procedură de drept comun

Instanța de prim grad: Juzgado de lo Mercantil n.06 de Barcelona [Tribunalul Comercial nr. 6 din Barcelona]

Procedura principală: Procedură de drept comun [*omissis*]

Apelant [*omissis*]: COMITÉ INTERPROFESSIONAL DU VIN DE CHAMPAGNE [*omissis*]

Intimat: GB

[*omissis*] [În a]pelul [*omissis*] declarat la această instanță de COMITE INTERPROFESSIONAL DU VIN DE CHAMPAGNE, împotriva GB, într-o procedură de drept comun, s-a pronunțat o hotărâre [*omissis*] **DEFINITIVĂ**[,] având următorul conținut:

HOTĂRÂRE

[*omissis*] [informații privind instanța]

Barcelona, 4 octombrie 2019

Apelant: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Intimat: GB

Decizia atacată: Hotărâre

Data: 13 iulie 2018

Reclamantă: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Pârât: GB

SITUAȚIA DE FAPT

1. Pe rolul acestei secții din cadrul Audiencia Provincial de Barcelona [Curtea Provincială din Barcelona] [*omissis*] se află apelul [*omissis*] declarat de Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne împotriva hotărârii pronunțate de

[**OR 2**] Juzgado Mercantil 6 de Barcelona [Tribunalul Comercial nr. 6 din Barcelona] din 13 iulie 2018.

2. Procedura și apelul aveau ca obiect stabilirea întinderii protecției denumirii de origine Champagne față de utilizarea de către GB a denumirii comerciale și a logoului „*Champanillo*” pentru a identifica în circuitul economic anumite spații comerciale din domeniul HORECA.

3. [*omissis*] Avem anumite îndoieli cu privire la domeniul de aplicare al regulamentelor comunitare în materia denumirilor de origine protejate și, în special, a protecției originii produselor vitivinicole, îndoieli care ar putea conduce la necesitatea sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o cerere de decizie preliminară în conformitate cu articolul 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

4. Înainte de formularea cererii de decizie preliminară, s-a procedat la notificarea părților pentru a le oferi posibilitatea să își prezinte argumentele pe care le consideră oportune [*omissis*].

ÎN DREPT [*omissis*]

ÎN PRIMUL RÂND.- Obiectul litigiului

Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (C.I.V.C.) a formulat o cerere privind inițierea unei proceduri de drept comun împotriva GB, prin care a promovat o acțiune privind proprietatea industrială. Concret, acesta a solicitat instanței să se pronunțe după cum urmează:

„SĂ CONSTATE că:

- 1) *utilizarea pe piață [omissis] de către pârât a logoului CHAMPANILLO constituie o atingere adusă denumirii de [omissis] [o]rigine „Champagne”;*
- 2) *înregistrarea și utilizarea numelui de domeniu „champanillo.es”, precum și utilizarea logoului CHAMPANILLO pe conturile de pe rețelele de socializare Facebook și Twitter ale pârâtului constituie o atingere adusă denumirii de origine protejate „Champagne”;*
- 3) *anularea, ca urmare a admiterii capetelor de cerere de mai sus, a numelui de domeniu „champanillo.es” și a conturilor de pe rețelele de socializare online care conțin logoul CHAMPANILLO;*

[OR 3] SĂ OBLIGE PÂRÂTUL:

- a) *să respecte cele constatate anterior;*
- b) *să înceteze utilizarea logoului CHAMPANILLO;*
- c) *să retragă de pe piață orice titlu, afiș, postere, anunțuri, documente publicitare sau comerciale, inclusiv de pe internet, în care apare logoul respectiv;*

SĂ DISPUNĂ:

- a) *anularea numelui de domeniu „champanillo.es” prin transmiterea către entitatea Red.es a unei solicitări în acest sens;*
 - b) *ștergerea conturilor identificate cu logoul CHAMPANILLO de pe Facebook și Twitter, prin transmiterea către rețelele respective a unei solicitări în acest sens;*
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.”*

2. *Pârâtul s-a opus, [omissis], invocând că termenul „Champanillo” sau „el Champanillo” era utilizat ca denumire comercială a unui local HORECA (un bar de tapas), fără să existe vreun risc de confuzie cu produsele protejate de denumirea de origine „Champagne” și fără să se profite în vreun mod de reputația denumirii de origine de referință.*
3. *După îndeplinirea procedurilor corespunzătoare, instanța a pronunțat o hotărâre prin care a respins pretențiile reclamantului. În hotărârea respectivă se arată că:*

„În prezenta cauză, ca urmare a comparării semnelor în litigiu, se constată că evocarea care poate fi generată prin utilizarea semnului „Champanillo” [omissis] de către pârât atât în spațiile comerciale pe care le administrează, cât și pe rețele de socializare, în ceea ce privește denumirea „Champagne”, este vagă și irelevantă [omissis], astfel încât nu încalcă articolul 118m [omissis] alineatul (2) din Regulamentul (CE) [nr.] 1234/2007.

Nu orice evocare presupune o încălcare, ci aceasta trebuie să aibă legătură cu protecția acordată denumirilor de origine. Produsul căruia i se aplică semnul «Champanillo», care nu este un vin sau o băutură alcoolică, ci denumirea unui [omissis] [b]ar sau a unui restaurant de tapas, în care nu rezultă că se comercializează «champagne» și ai cărui clienți sunt foarte diferiți de cei [care consumă] produsele protejate de denumirea «Champagne», marcă renumită care se bucură de o reputație excelentă în sectorul vitivinicol și HORECA, astfel încât asemănarea din punct de vedere fonetic a semnelor nu generează o evocare.»

[omissis] Hotărârea primei instanțe face referire la jurisprudența Tribunal Supremo [Curtea Supremă] din Spania, Secția întâi, [omissis] hotărârea din 1 martie 2016 (ECLI:ES:TS:2016:771), în care s-a contestat marca Champín, utilizată [OR 4] pentru comercializarea unei băuturi gazoase non-alcoolice pe bază de fructe, utilizată la petrecerile pentru copii. Tribunal Supremo [Curtea Supremă] a considerat că marca Champín nu aducea atingere denumirii de origine protejate „Champagne”, deoarece produsul în privința căruia se aplică termenul „Champín” și destinatarii acestuia sunt diferiți de produsele protejate de denumirea de origine respectivă și de destinatarii lor. Prin urmare, Tribunal Supremo [Curtea Supremă] a concluzionat că asemănarea fonetică nu generează o evocare.

4. Hotărârea a fost atacată cu apel de D.O. Champagne (reclamantă în litigiul principal).
5. Situația de fapt reținută este următoarea:

1) Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (denumit în continuare „C.I.V.C.”) este o entitate înființată conform dreptului francez, însărcinată să apere interesele producătorilor de „Champagne”, precum și să asigure protecția legală a denumirii de origine „Champagne” în întreaga lume.

2) În conformitate cu Legea franceză din 12 aprilie 1941, C.I.V.C. este o organizație semi-guvernamentală care are personalitate juridică și dreptul de a introduce acțiuni [omissis] în fața instanțelor în vederea protecției denumirii „Champagne”.

3) Denumirea de origine „Champagne” este protejată în prezent prin Decretul francez nr. 2010-1441 din 22 noiembrie 2010, care este aplicabil în Spania în temeiul Convenției dintre Spania și Franța privind protecția denumirilor de origine, a indicațiilor de proveniență și a denumirilor anumitor produse, și al protocolului din 27 iunie 1973 la aceasta.

- 4) Denumirea de origine „Champagne” face de asemenea obiectul protecției la nivel internațional, ca urmare a înregistrării sale la Organizația Mondială a Proprietății Intellectuale (documentele 3-8 atașate cererii).
- 5) Există o recunoaștere și un renume mondiale ale denumirii de origine protejate „Champagne” (documentele 9-16).
- 6) GB utilizează logoul „CHAMPANILLO” pentru a diferenția anumite baruri și localuri de tapas situate în localitățile din Barcelona, Mollet de Vallés, Calella și Cardedeu (documentele 17-19).
- 7) Intimatul a încercat să înregistreze [*omissis*] ca marcă logoul „Champanillo” la Oficiul spaniol pentru brevete și mărci (OEMP) în două ocazii succesive și în ambele, ca urmare a opoziției formulate de apelant, i s-a refuzat înregistrarea logoului prin deciziile din 8 februarie 2011 și din 14 aprilie 2015, întrucât acesta era incompatibil cu denumirea de origine protejată „Champagne”. [OR 5]
- 8) Domnul GB utilizează de asemenea termenul „Champanillo” pentru a face publicitate barurilor sale (băuturi și tapas) pe rețelele de socializare și pe suporturile tradiționale (scrisori, flyere și anunțuri), utilizare care, la rândul său, este contestată.
- 9) Apelantul a prezentat documente doveditoare cu privire la faptul că, până în anul 2015, domnul GB a vândut în localurile sale o băutură spumantă denumită „Champanillo”, încetând comercializarea acestui vin spumant la data la care a fost acționat în instanță de apelant.
- 10) În plus, pentru a face publicitate localurilor sale, intimatul utilizează ca suport grafic o fotografie cu două pahare cu băutură spumantă.

ÎN AL DOILEA RÂND.- Cadrul juridic în care se adresează întrebările preliminare

6. La modul general, se poate reține că problema dezbătută în apel este cea referitoare la aspectul dacă proprietarul unei afaceri în domeniul HORECA poate utiliza un nume susceptibil să evoce o denumire de origine protejată de care beneficiază un produs.
7. Legislația în domeniul protecției denumirilor de origine face referire la produse, în timp ce persoana care utilizează termenul evocator desfășoară o activitate de prestări de servicii.

Cadrul normativ în care trebuie soluționat apelul este determinat, în special, de articolul 13 din Regulamentul *[omissis]* [(CE) nr.] 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare.

Acesta este determinat, de asemenea, de Regulamentul *[omissis]* [(UE) nr.] 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole. Articolul 103 din regulamentul menționat face o trimitere expresă la regimul de protecție a denumirilor de origine asociate cu produse vitivinicole.

În ceea ce privește acest regulament, cităm în special alineatul (2) **[OR 6]** litera (b) al articolului respectiv, întrucât se referă nu numai la produse, ci și la produse oferite împreună cu servicii:

„(2) O denumire de origine protejată și o indicație geografică protejată, precum și vinul care utilizează denumirea protejată în conformitate cu caietul de sarcini sunt protejate împotriva:

(b) utilizării abuzive, imitării sau evocării, chiar dacă originea adevărată a produsului sau a serviciului este indicată sau dacă denumirea protejată este tradusă, transcrisă sau transliterată ori este însoțită de expresii, precum «stil», «tip», «metodă», «manieră», «imitație», «gust», «similar» sau altele asemănătoare.»

Dispozițiile respective trebuie coroborate cu articolul 1.643-1 din Codul rural francez, aplicabil în Spania în temeiul Convenției dintre Spania și Franța privind protecția denumirilor de origine, a indicațiilor de proveniență și a denumirilor anumitor produse (Protocolul din 27 iunie 1973).

8. Luând în considerare acest cadru normativ și sub rezerva altor norme complementare, avem îndoieli cu privire la domeniul de aplicare și la interpretarea respectivei reglementări comunitare, îndoieli care se referă, la modul general, la următoarele probleme privind limitele protecției denumirilor de origine, al cărui regim este asimilabil celui al protecției altor drepturi de proprietate intelectuală.

- 1) Dacă întinderea protecției [*omissis*] unei denumiri de origine permite protejarea acesteia nu numai în raport cu produse similare, ci și cu servicii care ar putea avea legătură cu distribuirea directă sau indirectă a produselor respective.
 - 2) Dacă riscul de a săvârși o încălcare prin evocare, la care se referă articolele menționate din regulamentele comunitare, impune efectuarea în principal a unei analize cu privire la denumirea utilizată [*omissis*], pentru a determina efectele acesteia asupra consumatorului mediu, sau dacă [*omissis*], în vederea analizării respectivului risc de a săvârși o încălcare prin evocare, trebuie să se determine în prealabil dacă este vorba despre aceleași produse, despre produse similare sau despre produse complexe printre care se află un produs protejat de o denumire de origine.
 - 3) Dacă riscul de a săvârși o încălcare prin evocare trebuie determinat pe baza unor parametri obiectivi în cazul în care există o asemănare totală sau foarte mare între denumiri, sau dacă acesta trebuie apreciat în funcție de produsele și de serviciile evocatoare și evocate pentru a concluziona dacă riscul de evocare este mic sau irelevant.
 - 4) Dacă protecția prevăzută de reglementarea de referință în cazurile în care există un risc de evocare sau de utilizare constituie o protecție specială, specifică particularităților produselor respective, sau dacă protecția trebuie asociată în mod necesar cu normele în materia concurenței nelociale.
9. Aceste probleme au fost ridicate cu ocazia apelului declarat și a determinării [OR 7] domeniului de aplicare și a interpretării situațiilor în care se aduce atingere unei denumiri de origine protejate prin faptul că așa-zisul contravenient profită de reputația acesteia în contextul prestării unui serviciu.
 10. [*omissis*] [chestiuni suplimentare propuse de apelant, care nu au fost luate în considerare]

ÎN AL TREILEA RÂND. Oportunitatea formulării cererii de decizie preliminară

11. În conformitate cu articolul 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cu jurisprudența referitoare la acesta, atunci când instanța națională consideră că în cauză este aplicabilă o reglementare comunitară care nu a fost interpretată și care ar putea ridica probleme de compatibilitate cu alte reglementări naționale sau chiar cu jurisprudența națională, aceasta are posibilitatea să sesizeze Curtea cu problemele respective. Instanțele naționale au cea mai largă posibilitate de a sesiza Curtea în măsura în care consideră că o cauză pendinte ridică probleme care impun interpretarea dispozițiilor de drept al Uniunii.
12. În prezenta cauză, aceste îndoieli privind interpretarea se referă la regulamentele Uniunii citate [*omissis*], [și anume] Regulamentul (CE) [*omissis*] nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a

denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare și [omissis] Regulamentul (UE) [omissis] nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole [omissis].

13. Având în vedere contextul litigiului, considerăm că este necesar să formulăm cererea de decizie preliminară la care face referire articolul 267 TFUE, astfel încât Curtea de Justiție a Uniunii Europene să răspundă la întrebările preliminare de mai jos.

DISPOZITIV

[OR 8] În temeiul considerațiilor prezentate, adresăm Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarele întrebări privind interpretarea articolului 13 din Regulamentul (CE) [omissis] nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare și a articolului 103 din Regulamentul [omissis] [(UE) nr.] 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole.

- 1) Întinderea protecției [unei] denumiri de origine permite protejarea acesteia nu numai în raport cu produse similare, ci și cu servicii care ar putea avea legătură cu distribuirea directă sau indirectă a produselor respective?
- 2) Riscul de a săvârși o încălcare prin evocare, la care se referă articolele menționate din regulamentele comunitare, impune efectuarea în principal a unei analize cu privire la denumirea utilizată, pentru a determina efectele acesteia asupra consumatorului mediu, sau, în vederea analizării respectivului risc de a săvârși o încălcare prin evocare, trebuie să se determine în prealabil dacă este vorba despre aceleași produse, despre produse similare sau despre produse complexe printre care se află un produs protejat de o denumire de origine?
- 3) Riscul de a săvârși o încălcare prin evocare trebuie determinat pe baza unor parametri obiectivi în cazul în care există o asemănare totală sau foarte mare între denumiri, sau acesta trebuie apreciat în funcție de produsele și de serviciile evocatoare și evocate pentru a concluziona dacă riscul de evocare este mic sau irelevant?
- 4) Protecția prevăzută de reglementarea de referință în cazurile în care există un risc de evocare sau de utilizare constituie o protecție specială, specifică particularităților produselor respective, sau protecția trebuie asociată în mod necesar cu normele în materia concurenței nelocale?

[omissis] [considerații procedurale] [omissis] Prezenta hotărâre este definitivă și nu este supusă niciunei căi de atac.

[OR 9] [omissis]

Barcelona, 10 octombrie 2019

[*omissis*]

DOCUMENT DE LUCRU